Walloga temma Wodi peäl, ja keik temma Lukondid kange Pinaga, et temma Lihha löppeb ärra, ja temma Ludkondid püsti seiswad, ja ta Hing saab Hukkatusse ligi, ja temma Ello nende liggi, kes surmawad. Kui temma jures siis on se Ingel, se Eestkostja, se aimus tuhhande seast, et temma Innimesele omma Öigust kulutab, siis heidab Jummal Armo temma peäle, ja ütleb: Lunnasta tedda, et temma alla ei lähhe Auko, ma ollen Arraleppitamisse Hinda leidnud —. Ja ta wõttab Jummalat raskeste palluda, siis on tal temmast hea Meel, ja ta saab temma Pallet nähha Römoga —. Siis ütleb Innimenne: Ma ollen Patto teinud, ja mis öige, kõwwe raks teinud, agga se ei tulnud mulle mitte Heaks; Temma on mo Hinge lunnastand, et se ei läinud mitte Hukkatusse sisse, ja mo Ello nääb Römoga Walgust.

§. 384. Wata (ütles Eliu weel) sedda keik teeb Jummal üks ehk kakskord Innimesega, et ta temma Hinge taggasi saadab Hukkatusest, et ta walgustud saaks Ellawatte Walgusega. On sul Sanno Jjob, siis kosta mulle; agga kui mitte, siis kule mind, ma tahhan sind Tarkust õppetada. Jummal ei te töeste mitte halat Tööd, ja se Keigewäggewam ei te kowweraks, mis öige on, se olleks temmale Teotuseks; waid Innimesse Teggude mööda tassub temma kätte ja iggaühhele temma Tege järrele.

§. 385. Kes woib Kumminga wasto öölda: Sinna Pahharet! ja Würstide wasto: Sinna Öäl! Weel üllem on Jummal, kes ei pea Luggu Würstidest, egga tunne suurt suggu Innimest ennam kui seda Alwa, sest nemmad on keik temma Kätte Tö. Silmapilkmisse Aial sawad nemmad surrema, ka keske Öösd; Rahwas wär-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 30